

<p>שمر"ב, י"ב, יג: וַיֹּאמֶר דָּוד אֶל גִּתְּ�נֵן חֲטֹאתִי לְהָ' וַיֹּאמֶר נָתֵן אֶל דָּוד גַּם ה' הַקָּבָיר חֲטֹאתָךְ לֹא תִּמְוִית.</p> <p>בעל התניא, איגרת התשובה (י"א):</p> <p>האמונה והבטחון להיות נכוון לבו בטוחה בה', כי חפש חסד הוא וחנון ורחום ורב לסלוח תיכף ומיד שמקבש מחללה וסלילה מהו יתברך בלי שום ספק וספק ספיקא בעולם. כמו שאנו מברכין בכל תפلت שמונה עשרה תיכף שמקבשים "סלח לנו" וכו', "ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח". והרי ספק ברוכות להקל, משומש ברכה לבטלה! אלא אין כאן שום ספק כלל, מאחר שביקשנו "סלח לנו" מחל לנו.</p>	<p>סיליחה היכולות להכיר בחטא – מעלה גדולה</p>
<p>הברכה פותחת בבקשת יוצאת דופן - "ראה נא בעניינו". הדבר תモה. למה אנו צריכים לבקש שה' יעשה מамץ מיוחד להכיר את הבעה לפני שהוא ניגש לפטור את הבעה? פתיחת ברכת גאולה בבקשת מהאל להזדהות עם צער האדם... שה'... יזדהה אליו, יקח אותו על עצמו (שיח ישע).</p>	<p>גאולה גאולת העם וגאולות היחיד רק ה' ידוע מהן הצורות האמיתיות שלנו ויכול לעזור לנו.</p>
<p>תשובה רשב"א (ח"א סימן זי"ג): כי נלך בטח בלכנתנו בדרכי התורה השלמה, והיא המצלת מן המקרים... כאמור (משל ו') בשכב תשמור עלייך... ואם חל המקרה בחלים מותר להתעסך ברפואות ובבלבד שהוא לא לבו לשמים וידע שאמותת הרפואה ממנה וידרש. ולא שיוכין שחכל תליי בסם הפלוני וברפואות האיש הרופא.</p> <p>ירמיהו י"ז: (יד) רְפָאַנִי ה' אֶרְפָא הַשְׁעַנִי וְאַשְׁעַנָּה כִּי תְהַלֵּתִי אַתָּה:</p>	<p>רפואה הולכים לדופא; אך ה' הוא הרופא. מבוקשים להיות בריאותים כי יש לנו שליחות.</p>
<p>ב"ח (אורח חיים, ר"ח: י"ב): הלא קדושת הארץ השפעת בה, מקדושת הארץ העלונה היא נשפעת גם בפירוטהיה שיווקים מקדושת השכינה השוכנת בקרב הארץ... ועל כן ניחא שאנו מכניםין בברכה זו, ונאכל מפריה ונשבע מטובה. כי באכילת פירותה אנו ניזונים מקדושת השכינה ומטהורתה ונשבע מטובותה.</p>	<p>ברכת השנים השפע מגיע מברכת הארץ פרנסה דרך ברכת הארץ</p>
<p>ברכת שופרות: אתה גִּלְעָד בְּעָנָן כְּבוֹדךְ. על עַם קָדְשֶׁךְ לְדִבֶּר עַמְקָתֶם... בְּקוּלוֹת וּבְרִקִּים עַלְيָם גִּלְעָד. ובקהל שופר צליליהם הופעת.</p> <p>יזוקאל ל"ז: (כא) וְקַבְצָתִי אֶתְם מִשְׁבֵּיב, וְהַבָּאֵת אֶתְם אֶל-אֶדְמָתֶם. (כז) וְהִיא מִשְׁפְּנִי עַלְיָם וְהִיִּתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהַמָּה יִקְרֵא לִעְם.</p> <p>רמב"ם הלכות מלכים פרק יא, הלכה א: "המלך המשיח... ובונה המקדש ומקבץ נדיי ישראל".</p>	<p>קיובן גליות כל יהודי בארץ מקרוב את הגאולה קיובן גליות מביאה לגלוי שכינה (שופר)</p> <p>קיובן גליות היא גilio שכינה שופר גדול – קיובן גליות מתווך שאייפה לקדושה ולשליחות אלקית.</p>
<p>הרבי קוק (מאמרי הראי"ה): התעוורויות [לגאולה] ורצון שמקורם בקדושה באמונה החזקה בה' ובתורה... זה השופר המגושל והמעולה... ויש שהרצין הקדוש נחלש... אך יש רצון טبعי... מתוך הרגשה לאומית טبيعית, זה השופר הבינוני הרגלי... אולם יש גם דרגה שלישית... שופר קטן, פסול, שתוקעים בו בהכרח, אם אין שופר כשר בנמצא... אם אפשר התלהבות הקודש... ואם גם הרגשה אונושית לאומית... גם הם אפסו... באים אויבי ישראל ותוקעים באזינו לגאולה... ואינם נותנים לנו מנוח בגולה.</p>	<p>השבת המשפט השופט מזמין את ה' משפט צדק תליי בנו</p>
<p>רמב"ן (שמות כ"א, ז): וכן אמר הכתוב אליהם נצב עדת אל בקרב אלהים ישפוט (תהלים פב א), כלומר בקרב עדת אלהים ישפוט, כי אלהים הוא השופט... בשעה שהחידין יושב ודן באמת, כביכול מניה הקב"ה שמי השמים ומשורה שכינתו בצדו...</p>	<p>ולמלשינים – ביעור הרע אל תתן לושעים למשול בעולם פגיעה במוחבלים</p>
<p>ברכות י.</p> <p>אמר רב כי יוחנן משומש רב כי שמעון בן יוחאי... ראה במפלתן של רשעים ואמר שירה, שנאמר: (תהלים ק"ד) יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אין רב כי נפשי את ה' הלויה.</p>	